

DOPISY DĚTEM

I.

Když v pět ráno zhaslý upadám na manželskou postel, na které za odměnu spíte i vy dva, oba s palcem v puse napříč v rozkopaných peřinách, až fyzicky cítím tu vaši neuvěřitelnou energii pětiletého života, která se v mých smyslech přetavuje do hluboké lítosti, že u toho už nebudu, u nových časů, u nových vůní, u nových měst,

u Nového světa, jehož vyslanci jste pro mě tak zřetelní jako vaše rozpálená tělíčka na dotek ode mě,

a sužuje mě představa, že jednou budete zažívat to samé, co teď já – ten syrově dojemný, sladce smutný záblesk budoucnosti, v níž pro mě není místo jako ho jednou nebude ani pro vás, a ta bytostná, pudová touha žít až bolí.

Nakonec mi ale vždycky cosi zavře oči a vypne mozek, nakonec mnou někdo z vás zatřese

a já se probouzím, už oholený špinavým střepem ranního světla, probouzím se výdechem plynu zahnívajícího včerejška,

ale přitom už jasně mžourám do vašeho úsměvu, do náruče vašich očí, tak si sedím na té posteli odzbrojený vtipem vašich slovních hříček a buší mi srdce pozváním na loď,

kterou mi máváte před oteklým obličejem a která je z papíru, z kusu housky nebo z nalámaných špejlí, která je křivá, dřavá a nikdy neviděla žádného konstruktéra s diplomem, na loď, která by šla na Vltavě okamžitě ke dnu,

ale mě odveze a zachrání.

II.

Je pět ráno, vy spíte, já peru.

Co? O tom ráno v pět mohl by vám vyprávět, ale ať raději mluví pračka, házím do ní všechna slova zakopaná do nejzazších koutů hlavy co nejdál od svědomí, slova tupá jak nedělní odpoledne, slova, s nimiž dělám z češtiny prodejnou děvku, slova vyzvracená a znovu spolykaná, teplá slova utřená do ubrousku a spláchnutá v hajzlu, slova, která nejsem schopný zabalit ani do smysluplného souvětí, natož do úhledné kytice veršů, a už dost,

pravda v pět ráno, skutečná pravda ohlodaná na kost zní přeci jinak, třeba: zde v koupelně před zrcadlem zítra se Matouš prvně oholí, Agáta namaluje.

A to je dvanáct sakra jiných slov. A ty si dám k snídani, a kdyby na dva teenagery byla moc slaná,

otřete se do krásných očí vaší krásné matky, tam jezte a pijte, a pak ji ještě nechte spát, je teprve pět ráno.